

[Ulrich.]

heden betinger. Og Bygningsprisen er jo kike faldet i de senere Aar. Det Byggelaan, der ydes til disse Brug, og som fastsættes en Gang om Aaret af Finansudvalgene efter Indstilling af Jordlovsudvalget, er i Aar fastsat til 7 500 eller 8 000 Kr., og derfor er disse Bygninger stadig meget for dyre at anskaffe.

Det eneste, der er billigt at anskaffe, er Besætningerne. Men dér kommer jo saa det store Spørgsmaal til, om det overhovedet kan betale sig at holde Besætning; thi saa længe Besætningerne, som i dette Øjeblik, giver et Minus, er der ikke nogen stor Fortjeneste ved at anskaffe en større Besætning ved sit Brug.

Derfor mener vi, at man skal gøre Brugene større, saaledes at de paagældende derigennem har Levemulighed, idet Produktionen af forædlede Landbrugsprodukter i Øjeblikket ikke giver Levemulighed for Besidderne af de oprettede Brug.

Vi fra vor Side maa stadig advare imod de usunde Metoder, som af Regeringspartierne med Tilslutning af Partiet Venstre foreslaas, og vi maa mene, at man skal handle ganske nøgternt paa dette Omraade og følge de af os anviste Veje.

Jeg vil gerne gøre den Bemærkning, at vi i og for sig havde ønsket at gaa ind i en Realitetsbehandling om disse Forhold og derunder undersøge, om der ikke var andre Brugsformer, man kunde gennemføre for derigennem at skaffe et Gode for den opvoksende Landboudom. Men en saadan Realitetsbehandling har der ikke været nogen som helst Adgang til, idet det Forslag, der ligger til Behandling i Dag, er et Produkt af det politiske Forlig, som er sluttet mellem 3 Partier her paa Rigsdagen.

De Tanker, jeg gerne vilde have været med til at overveje paa dette Omraade, var, om man ikke skulde gaa til en ren Brugsform, nemlig den rene Statsforpagtning til Afløsning af det Sammensurium, som Fæstebørgene i Virkeligheden er. Naar man ser paa hele Udviklingen og paa Forholdene indenfor Landbruget i Dag, maa man erkende, at før i Tiden var Landbofamilierne saadan situerede, at Far og Mor kunde spare noget sammen til Børnene, som de kunde hjælpe disse i Vej med, naar de var vokset op. Men dette Forhold er ophevet, det, Far og Mor havde sparet sammen, er gaaet med i Livets haarde Skole, og de ser sig ikke i Stand til at give deres Børn det Skub med paa Vejen, som Ungdommen i saa høj Grad trænger til.

Derfor tænkte vi, om ikke Tiden var

inde til at søge i nogen Grad at aflaste dette Forhold, saaledes at Staten kunde træde hjælpende til i Stedet for den Landmand, der før havde kunnet hjælpe Ungdommen paa Gled. Derfor har vi haft det i vore Tanker at oprette saadanne Statsforpagtninger, som de unge Landmænd kunde komme ind i mod at svare en aarlig Ydelse, bestemt efter Priserne paa Landbrugefs Produkter, og efter at have drevet en saadan Statsforpagtning i 2 Rotationer — om det saa bliver 12 eller 14 eller 16 Aar, er ligegyldigt — kunde de have sparet sig saa meget sammen, at de kunde overtage det forpagtede Brug som ren Ejendom, idet der aabnedes dem Adgang til at overtage det til den Pris, det havde kostet Staten at etablere Bruget.

Disse Tanker har det altsaa ikke været muligt at faa drøftet indenfor Udvalget, idet man dér har forset sig paa de gamle Udstykningsformer og vil køre videre med dem. Man vil agere, som det fremgik af den ærede Ordførers Tale, at der kommer noget stort og nyt frem herhjemme ved dette Lovforslags Vedtagelse. Nej, aldeles ikke! Man fortsætter en Jordudstykningslovgivning, der har været gældende i mange Aar; den har været standset de sidste 2 Aar, men det er i øvrigt akkurat det samme, som man har kørt paa i en Aarrække, noget godt for den ene Forms Vedkommende, noget slet for den anden, og Resultatet er blevet, at der er etableret Tusinder af Husmandshjem, hvis Indehavere i dette Øjeblik sukker under Fattigdom og Nød uden Mulighed for at klare sig.

Jeg tror derfor, det havde været rigtigere at gaa ind i en Realitetsbehandling angaaende hele Spørgsmaalet, noget, som jeg paa mit Partis Vegne flere Gange har opfordret den højtærede Landbrugsminister til, men det er jo hidindtil ikke lykkedes at faa en saadan Drøftelse i Gang. Jeg vil haabe, der kommer et Tidspunkt, hvor man kan faa hele Spørgsmaalet taget op til en Gennemdrøftelse og Overvejelse, under hvilken man ser bort fra alle de forskellige politiske Ideer og Betragtninger, der ligger til Grund for den forhaandenværende Lovgivning, og kun ser paa, hvad der er fornødent for at gavne den opvoksende Landboslægt, hvad det er formaalstjenligt at gøre, for at de Mennesker, der er født og opdraget paa Landet, kan bevares paa Landet og gøre deres Indsats for det fælles Samfund dér. Jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister, at han, naar han en Dag faar Tid og ikke er optaget af Forhandlinger i Anledning af det politiske Forlig,